

ни не были робове никогда на пороцыте, и най-после ако бы научили совѣтовање-то на Диогена Философа, кой то є упорно сосз рѣчи, но сосз добро основанїе веџей совѣтовалз и говорилз: юноше! иди въ единъ блудный домъ, пакъ ѹе видишъ колкъ разнствїе се находе междъ честны-те и не честны-те человѣцы.

22. Въ кратцѣ потврждамъ [и чиними, се, защо по вечъ пророчествамъ, нежели совѣтувамъ] защо, добро-то воспитанїе, и полезна-та наука, перво и собственно междъ нихъ основанїе, наставатъ человѣка добрѣтели и къ благополѹчїю. Други человѣчески имѣнїята са малки, не многоцѣнни, и любве недостойни.

23. Благородїе-то є воистинѣ една добра стварь, но има преимѹщество отъ праоцы-те. Богатство-то є една драгоценна стварь, сбаче собственно-то имѣнїе є щастїе, кое-то го отима отъ едного, а друго мѣ го дава ненадеждно. Едно големо богатство є белегъ [нишанъ] на разбойници, на невѣрны-те робове, и на азжли-